

Skrävåsen i manufakturen och patriarkaliska förhållanden på landet, det är dess sista ord.

I sin vidare utveckling har denna riktning upplöst sig i ett fegt gnällande.

c) *Den tyska eller den "sanna" socialismen.*

Den socialistiska och kommunistiska litteraturen i Frankrike, som uppstod under en härskande bourgeois tryck och är det litterära uttrycket för kampen mot denna väld, överfördes till Tyskland på en tid, då bourgeoisien därstädes nyss börjat sin kamp mot den feodala absolutismen.

Tyska filosofer, halvfilosofer och vitterlekare bemäktigade sig girigt denna litteratur och glömde blott, att vid dessa skrifers invandring från Frankrike de franska levnadsförhållandena icke på samma gång invandrat till Tyskland.

Det enda arbete, som de tyska skriftställarna utfört, bestod däri att de bragte de nya franska idéerna i samklang med sitt gamla filosofiska medvetande. Detta skedde på samma sätt som man i allmänhet tillägnar sig ett främmande språk, nämligen genom översättning. De skrevo sitt filosofiska nonsens över det franska originalet. På den franska kritiken av bourgeoisistaten, skrevo de t. ex. "upphävande av det abstrakt allmännas herravälde" o. s. v.

Inskjutandet av dessa filosofiska termer under den franska kritiken döpte till "verklighetens filosofi", "sann socialism", "filosofisk grundläggning av socialismen" o. s. v.

Den franska socialistiskt-kommunistiska litteraturen blev på så sätt formligen kastrerad. Och då den i händerna på tyskarna upphörde att vara uttryck för den ena klassens kamp mot den andra, så var tysken övertygad om att ha övervunnit den "franska ensidigheten", att i stället för sanna behov hava tillgodosett sanningens behov, i stället för proletariatets intressen det mänskliga väsendets intressen, människans i allmänhet, som icke tillhör någon klass, ingen verklighet, utan endast den filosofiska fantasiens dunstvärld.